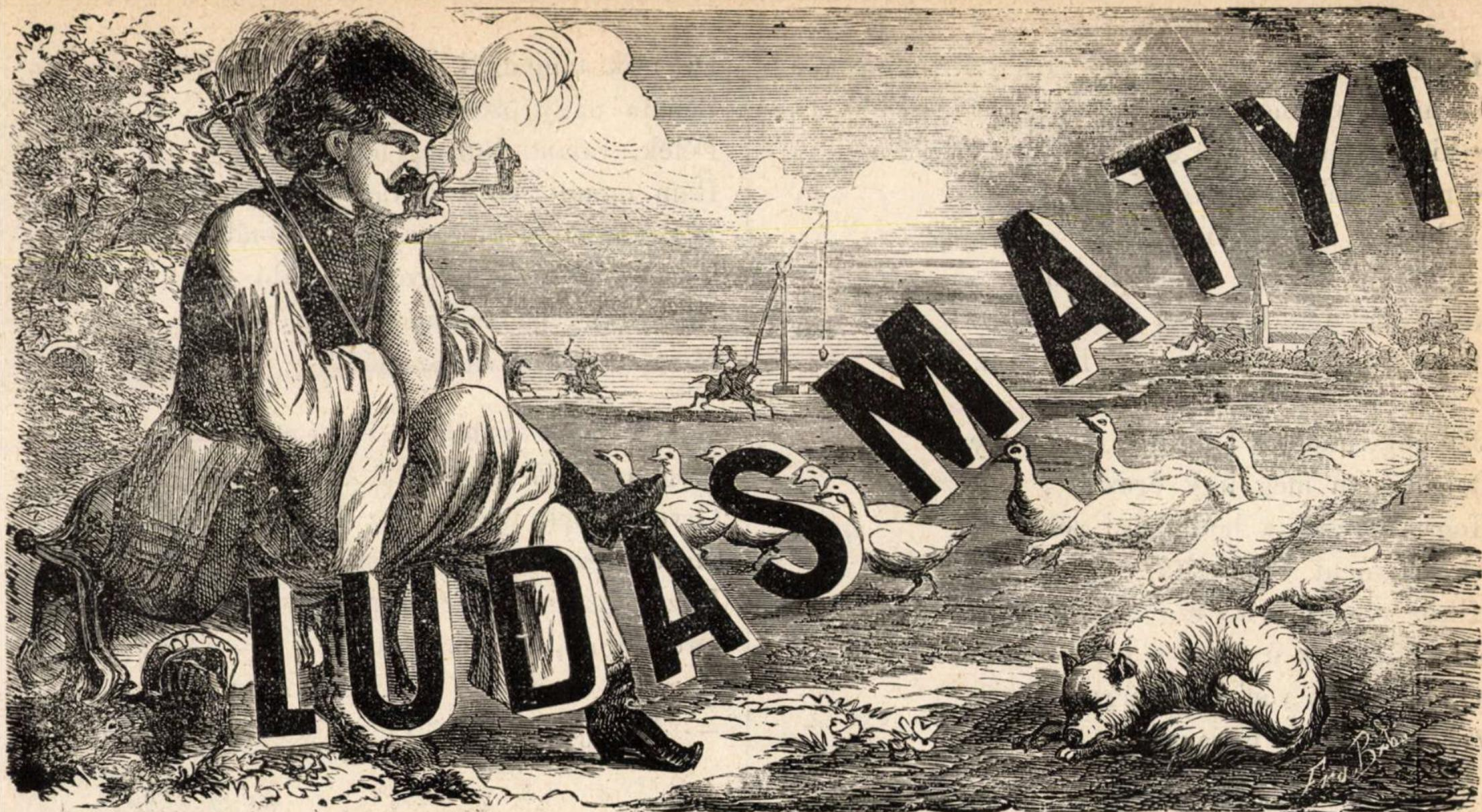

V. ÉVFOLYAM.
Megjelenik minden vasárnap.
Ára 3 hóra 1 frt 50.

Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA városháztér 6. szám alá küldendő.

Pest, Február 12. 1871.
7. szám.

GYŰJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. szám ide küldendő mindenféle kézirat, mely „Ludas Matyi"-nak van szánva.

Bucsú szavak

(ismét egy miniszterhez)

Bár igaz, mit a multkor mondék,
Hogy i z é helyt i z é támad —
Mert a nyolczadik bársony fotél
Soká üresen nem állhat:
Mégis rettentő nagy a kedvem.
Hogy i s m é t b ú c s u z t a t n i k e l l,
És t é g e d ó R a j n e r P a u l u s!
Meg is teszem nagy örömmel. —

Ó ezerszer áldott b e t e g s é g
De tisztellek! — csak elhiszed —
Hogy azon székből hamarjába
Már a m á s o d i k a t viszed!
Nagyon gonosz á e r lehet a
Belügyministerség körül,
Hogy az a szék, a melyben ültök,
Olyan szaporán m e g ü r ü l!

Ó pedig mi dicső valál ott!
Hogy igérték: mily szabad lesz
A b e l - é l e t, ha R a j n e r P a l k ó
Végre belügyminister lesz!
Mire az a fránya K i s - B ő g ő s
Rögtön elmondá a mesét,
H o g y v e t t e m e g u j r a a v é n p a p
R o s z g e b é j é t, a v é n k e s é t!

Ugy is lett. — Mert vitéz elődöd
S i k e — b ó k a nyomán jártál,
Példa rá a m e g y e i t ö r v é n y
A mit össze fábrikáltál!
Ez érdemed! ámde a ki most
Helyedbe utódul lépe,
Hogy végre hajtsa a mit kezdél,
Nem tom, lesz-e hozzá k é p e!

H e v e s, 's te volt S o m s i c s v á r m e g y e
S o m o g y! mélyen gyászoljatok,
S kiszenvedett n y u s z t k a l p a g j á r a
Néma búval boruljatok!
Ti hevesi rebellis b a l-ok!
— Elmulván már az ő perczi —
Nézzétek! bús könnyes szemekkel.
Hogy zokogja N é m e t h B e r c z i!

Bár jól tudom k a j á n s z i v é b e n
Belsőképen meg ugy érez:
Hogy bárcsak a betegségi sor
Akkor ment vón' rajta véghez
Mikor elment v á r m e g y é t ö l n i
Elhirhedett k u c s m á j á v a l,
Akkor gyült vón' meg úgy a baja
Veséjével vagy májával!

De mik támadnak — nem vizsgálom
Bánata nagy özönéből,
Félek, valami kurucz helyet
Rám mond Schiller, vagy Göthéből!
'S tehetné is, mert nyiltan mondom
— Osztán meg nagyon is való —
Én se vagyok rád nézve egyébb
Mint ártalmas vigasztaló!

Hanem hogy a h o n t i f ő m o g u l
Meg a mi Z s i g a p ó s t á s u n k
Örvendeznek nagyon, az is szent,
Mert felszabadult a társuk!
Kezdenek is immár mindketten
Örömükben nagyon hizni,
A n é g y e z e r f o r i n t p e n z i ó t
— Mondják — j ó l e s z e l f e r b l i z n i!!!

Nagy Bögös.

Kérdések és feleletek.

K é r d é s. Vajjon Borsszem Jankó s a Hirdongó jelentkeztek-e a kultuszminiszter által elrendelt s a „felnőttek oktatására" megnyilt iskolában?

F e l e l e t. Nem, mert ők noha felnőttek, de egészen „n e v e l e t l e n e k."

K é r d é s. Igaz-e, hogy az egész ministerium ugyan csak irult-pirult Simonyi Ernő mosdató beszéde alatt? —

F e l e l e t. Rágalom az egész. Tudnak is azok az urak pirulni. — Tóth Vilmos majd el tud pirulni ha belügyminiszter lesz.

K é r d é s. Ugyan mennyit nyomhatott a latba, Deáknak a magyar hadcsapatok mellett mondott „fontos" beszéde?

F e l e l e t. Könnyü kitalálni: egy „b é c s i f o n t o t."

K é r d é s. De hát már miért kardoskodik az a vén Deák annyira a „magyar hadcsapatok" mellett.

F e l e l e t. Azért mert attól fél, hogy ha magyar hadsereg találna lenni, azt is meg kellene neki vendégelni, mint a honvéd huszárok hadcsapatát, azt pedig meg nem birná az ő erszénye. —

K é r d é s. Mi a hasonlóság és mi a külömbség 1861 és 1871 között?

F e l e l e t. A hasonlóság az, hogy 61-ben is, 71-ben is huzatta a pesti jogászság a „Gott erhalte"-t; a külömbség csak az, hogy 61-ben ama hymnusra közvetlen az következett: „még is hunczut a német (mit Bunkó — kit érte be is zártak — bebizonyithatna), 71-ben pedig a „tájts" egyedül járja. —

K é r d é s. Hogyan történik az, hogy a nagy költséggel „szabályozott folyók" is kiöntenek?

F e l e l e t. Hát csak ugy, hogy a nagy fizetést húzó szabályozási hivatalnokok „szabályokat" ugyan készitettek a folyok számára, de gát és töltés csináltatásról elfelejtkeztek. —

K é r d é s. Igaz-e, hogy a „sok víz" „Magyarországot", elboritással fenyegeti?

F e l e l e t. El is boritotta már, t. i. a „magyar ország és nagy világ" czimü lapot, mióta Ágai szerkeszti. —

K é r d é s. Ugyan miért hozza a „divat" szépirodalmi részében, folytonosan a „magyar ország és nagy világ"-ban már megjelent képeket?

F e l e l e t. Azért, mert az ilyen visszaélés a Deutsch-féle könyvnyomdánál „d i v a t." —

Ludas Matyi étlapja.

I.

Disznófej tormával, kolbász, hurka, sódar, —
F e l s é g e t e k n e k én hódolva aszondom :
Foglalják el büszkén az asztalfőn trónjuk, —
Szent jogukat ha kell, mindenkor megóvjuk.

II.

Paprikáshal, pulyka, sültmalacz és kappan,
Hős töltött káposzta, s pogácsa mely koppan,
Túróslepén, lúdmáj, farsangifánk, p'lacsint'
Az éhes gyomorra elbűvölőn kacsint,
Rostélyos, gulyáshús, s székely gulyás főzve, —
Gyüljenek f e n s é g t e k , felségeknél öszve.

III.

M é l t ó s á g o s rétes, de csak a túrós-ám :
Karcsú termetedet úgy bámulom rózsám !
Tarhonya, borjuczomb és pörkölt káposzta, —
Áldott ki ezeket a világra hozta.

IV.

T e k i n t e t e s csusza, véres hurka, vese,
Csábitókat regél rólatok a mese.
Azért is szeret ugy mind hármatok Besze :
Hogy tőletek néha gyomrában van esze.

V.

N e m z e t e s sült csirke, becsinált, kirántott,
Helyetek itt legyen, vagy többet kivántok ?
Ugorka saláta, rántotta s effele..
Kurta nemes ! ennél dicsőbbet ettél-e ?

VI.

K i g y e l m e t e k pedig kocsonya, vaj, retek,
Foglaljanak itt az asztal végén helyet.
A szerénység érdem, ezt tartsák szem előtt :
A disznóláb is csak az volt há'szen előbb.

VII.

K e n d t e k pedig ott künn, lencse, borsó, kása,
Szájukat az ajtón be-ne igen táttsa.
Legyenek csendesen a konyh'ajtó mellett :
Egy osztráksógor majd csak valland szerelmet.
S ha valaki tőlünk befelé hivná tán :
Nyargaljanak kendtek B é c s b e egymás hátán.

Hirdetmény.

felragasztva a „két Pisztoly“ kávéház oldalára.

Tapasztaltatván, hogy, — biz az általam sem igen tisztelt pudlikum, — a dorbézolás és az utczai hangversenyekre vonatkozó rendeleteimet kutyába sem veszi ; sőt annál nagyobb buzgalommal fekszik neki a korhelykedésnek s az ezzel egy húron pendülő óbégatásig csigázott kurjongatásnak, de viszont tapasztaltatván, hogy ezen virágzó lumpolás következtében a r ó k a b ő r kereskedés hazánkban mily örvendetes lendületet nyert : ezennel szigoruan moghagyom és rendelem, hogy mindazok a kik a művészet ezen ágában kellő képzettséggel birnak, — irányadóul vévén a haza felvirágoztatásának szent czélját, — ernyedetlen szorgalommal iparkodjanak azon, hogy a hazai, illetőleg a fővárosi iparnak, ha egyéb ágát nem is, de a lumpolást legalább minden áron, s az én vezetésem alatt, a tökély legmagasabb fokára emelhessük.

Az úrnak 1871-ik esztendejében.

Pesten, februárius 1-én.

Thai Szelek s. k.
baschi-bozuk.

Árpád apánk.

Parodia.

Szives emlékül a hét vitéz svábnak.

Árpád apánk most féltsd ősi nemzeted'
Osztrákká lesz ha eddig nem lehetett,
Hervad régi honfi bánatunk,
„S z ó z a t“ helyett „Gott erhalté“-t huzatunk.

Tud tánczolni a mi lábunk igazán,
S mit tánczolna ? . . . ne gondold hogy csárdást tán ? . .
Zeppedl polka, galopp, hopszasza,
Igy virul fel a közösügyes haza.

A bus magyar nevezetről letettünk,
Osztrák-magyar mostanság a mi nevünk,
S akkor lelkesülünk igazán,
Ha a „G o t t e r h a l t é“-t huzza a czigány.

Rég ledobtuk a nemzeti ős ruhát,
Gyöngyek vagyunk, gyöngyek mint a mákvirág,
Frakk, cilinder meg a pantalló,
Az igazi osztrák-magyarra való.

Magyar szivet német lajbli takarjon,
Magyar ajkról német beszéd fakadjon,
Magyar szivben osztrák bátorság,
Ej haj ! igy vész el Magyarország ! . . .

Kis Bőgős.

A két szerelmes.

Az osztrák-porosz szerelmeteskedésnek elébb utóbb e' lesz a következése.

A falu dobossa.

Drum! drum! kerestetik egy belügy és cultusz miniszternek való mameluk! A pályázók jelentsék magukat 14 nap alatt nálam, mert különben egy H a b i e-tineket és J i r e c s e k e t leszek kénytelen fogni.

Szabadkai életképek.

II kép.

Az új democraták.

Jelige: „És mi önmegtagadással nyúltunk a számba nem vevés cserébe kapott szalmakoszorujához."

Dr Zomborcsevits Vincze 1847-ik évi országgyülési beszédéből.

„Most már reánk került a sor felkiáltani: mit mondjunk azokról, kik a törvényes adónak beszédését silány megbizatásnak nevezik" —!

Igenis — mi alulirt öt bátor férfiu, kik még bátrabbak vagyunk, mint az országgyülés hét bátorai, democraticus „Jegyzetein k" értelmében kijelentjük, miszerint városi képviselői állásunkkal nagyon is megegyezhetőnek tartjuk, hogy 1 forint, mond: egy forint napi dij mellett adó-executióban eljárjunk; mert az 1868: XXI t. cz. 33. §-a szerint az adóvégrehajtásnál „törvényszerűen közreműködni," avagy magának a hatóságnak napi dijas zsoldosává lenni: seczko jedno. — Azért mi a haj'duszerepre is készséggel vállalkozunk; mert az „nem lealacsonyitó" ránknézve s városi képviselőknek nem derogál.

„Mivé lesz az alkotmány"! — „Mi sors vár a hazára"! — (hát még a quótára!!!) ha a pénzügyminisztertől kezdve lefelé mindannyian nem állunk be financznak!

Éljen a „mi" democratiánk:

Antunovits Mátyás.
Kovacsits Ágoston.
ifj. Magyar Imre.
Vojnits Gábor.
Zomborcsevits Ferencz.

Szives kérelem.

Gróf Andrássy Gyula miniszterelnök urhoz.

Lieber Herr von Graf! miután önnek magas műveltségű lapja a Borsszem Jankó Pesten tartózkodásunk óta már harmadszor közli ama herzig kis demi-monde hölgyecske arczképét, kit a 161. szám 593-ik lapján ujra lepingált, — kérjük excellentiádat, hogy ha már Leibjournalját az efféle hölgyek reclam-lapjává méltóztatott a salon szerkesztő által travestálni, kegyeskedjék az illető hölgyecskék lakszámát, s az utcza nevét is kitétetni, hogy bizton oda találhassunk.

A bécsi tolegatyusok.

Hála nyilatkozat

istenes Vilmos császár ő felségéhez.

Miután istenséged szegény fajunkat oly tömérdek üldözés, kergetés, vérontás, olajba főzés és nyárson való megsütletéstől kegyesen megmenteni méltóztatott, nem mulaszthatjuk el legmélyebb hálánkal együtt azon szives szolgálati készségünkről biztositani istenességedet, hogy azon kötelékeket, a melyek még a német qua-fejedelmeket országaikhoz kötik, azonnal elrágicskáljuk, mihelyt istenességed ezt megparancsolni méltóztatik.

A párisi patkányclubb megbizásából
Vicomte Liszthnyalóczy,
elnök.

Volnék én . . . .

Volnék én csak Vilmos császár,
Majd tudnám én mit csináljak:
Koronámat vérrel festném;
S hullákból vettetnék ágyat.

Volnék hiéna mint Bismark,
A sirokat dulnám széllyel:
Csakhogy az én kegyes Vilmos
Császárom örvendjen, éljen.

Volnék Deák! én teremtnék
Ám isteni közösügyet,
Nyargalna rajtunk az osztrák;
Mert hisz a nép néma-süket.

Volnék kultusministeri
Kándidátus! akkor lenne
Ám még a csalhatatlanság
Zsíros étek Debreczenbe.

Volnék Czirják kit az a sváb
„Ellenőr" úgy elmarasztalt!
Dühömben feldöntenék egy
Mit is? . . . hát egy ferbli asztalt.

Volnék Vilmos; Bismark; Deák!
Óh! hogy csókolnák a lábam.
Hanem hogy egyik sem vagyok:
Sorsom azért mégis áldom.

Janitor.

Rendelet.

A sajtó bureauból Pálffy Albert számára

Miután ön jelenleg rendelkezési állapotban van, ezennel a Borsszem Jankó belmunkatársaul avanzsiroztatik, azon kikötéssel még is, hogy a baloldali élczlapok közül különösen a Bolond Miskát vexálja, mert ugy látszik hogy Ágai hijába öltögeti Miska alá a nyelvét.

X Y.
Minisztertanácsos.

Pattantyuk

a képviselőház karzatáról eregetve.

Minden rendes tanácskozásokban ,,praesentes concludunt" csak a magyar képvis lőházban nem. Midőn itt valamely tárgy szavazásra kerül s az elnök azt látja, hogy a jobb oldal kissebbségben van, a házszabályok szerint először is felkeléssel szavaztat, és az ellenzéknél ha még oly nagy többség mutatkozik is, Somsich ur ezt, noha először két szemmel nézi, azután pedig négy szemmel gusztálja, még sem veheti ki, hanem megszámlálást rendel el s ez alatt az asztalánál alkalmazott csengettyü sodronyt addig nyomogatja mig a mamelukk sereg be nem állit a terembe.

Ez azután az elnök által többször fennen hirdetett alkotmányos részrehajlatlanság!

Vajjon megelégszik-e Somsich elnök ur, ha majd a legfőbb biró is ily részrehajlatlansággal itélend lelkiismerete üdvösségéről?

Hanem pénteken hijába nyomogatta Somsich úr a csengettyú sodronyát, Deák tyatya vezérlete alatt hijába állitott be több mamelukk a megszámlálásra, még is o Dii immortales! 64 jobboldali ellenében 81 baloldali szavazat döntött.

Megis haragudott az elnök a mamelukk táborra s rájuk parancsolt, hogy ezután az ülés kezdetére pontosan megjelenjenek, mert isten bizony catalogust olvastat, s az absensek ha nem is virgácsot, de pirongatoriumot kapnak.

Az is pompásan áll ám a képviselőknek, midőn a szószék lépcsőin heverésznek és bólingatnak, isten bizony ugy néznek ki, mint a czigánypurdék, midőn a sátor vagy a putri előtt sütkéreznek.

Ezeknek a vidéki hallgatóknak, kik hébe hóba be betekintenek az országgyülésbe, nem igen lehet inyükre az a házias kényelem, mit némely honatya élvez vagy megenged magának a képviselő házban; hallani is lehet aztán egyik másiktól a leghizelgőbb kifejezéseket.

A napokban felállással szavazásra hiván fel az elnök a jobboldalt . . az tömegesen felkelt, egyedül egy mamelukk maradt nem ugyan ülve, hanem valósággal fekve a padon, kit szomszédja felhúzni szándékozván, midőn ez nem sikerült, — egy karzati vidéki vendég elég hallhatóan jegyzé meg: „e j n y e b e l u s t a e g y h o n a t y a! m é g s z a m á r t ó l i s s o k v o l n a a z a l o m h a s á g."

Kemény Gábor is felavatta magát a ház ,,tenoristájának", midőn az erdélyi provisoriumot pénteken oly szépen megénekelte C hangból.

Kuba pedig mint ,,Rübezal" akkép ritt ki a mamelukokk közül veresbársony mellényében, mint egy óriási . . v e r e s h a g y m a.

Szentelt fricska.

Páter Makutyi bibliát magyarázgatott az iskolában egy csapat leány növendék előtt, s annak titkait ilyetén képen igyekezett megértetni ő atyasága: „igen is kedves leányaim! Szent József és szüz Mária nem olyan szülei voltak ám Jézusnak mint a ti apátok és anyátok, mivel azok nem disznókodtak, hanem olyan nevelői voltak, mint én és a nénike vagyunk az Irmának és Dezsőnek."

Ezen kenetteljes oktatást azonban egy leányka anynyira szivére vette, hogy hazamenve siránkozva mondá szüleinek, hogy ő többé nem megy a főtisztelendő ur tanitására, mert a nagyságos ur az édes papát meg a mamát disznóknak mondta.

És egy 15,000 lelket számláló mezővárosban ily egyén tolta fel magát az iskolaszék elnökévé? valóban megérdemli a szellemi mivelődés terén szerzett bokros érdemeiért az a r a n y k e r e s z t e t.

Diskurszus

Mihály gazda és Iczig szomszéd között.

M i h á l y : Miért olyan silány mostanság ez a „Tökszem Jankó?"

I c z i g : Megmondom töstént. — Hát azért, hogy gr. Verebesy előre kigondolja a Thök Jankóba való viczet és gorombaságot, hanem miután most van a budget-vita, jól oda mondogatnak neki Irányi, Simonyi, — aztán elfelejtkezik ilyenkor ő méltósága a szegény Jankóról és kipuskázza a viczeit, meg a gorombaságait az országházban. — Igy koppanik a szegény Jankónak aztán a szeme. —

M o n o l o g.

Monologizálja egy főváros főkapitánja.

Es ist mir ein grosze Erger,
Das der verfluchte Weinberger!
Ugy megpiszkál moraliter,
Hanem azért madám Linzer:
Velem egy kocsiban sittzel.

Nyilttér.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úri-utcza 7. szám.